

Mál nr. 109/2009

M og K og váttryggingafélagið V vegna málskostnaðarliðar fjölskyldutryggingar

Málskostnaður vegna ágreinings um bætur fyrir eignarnám á lóð.

Gögn.

- 1) Málskot mótttekið 24. mars 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf váttryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 3. apríl 2009.

Málsatvik.

Í janúar 2009 lá fyrir dómur Hæstaréttar í máli sem varðar M og K. Um var að ræða mál sem þau höfðuð gegn Kópavogsbæ vegna kröfu um greiðslu skaðabóta vegna eignarnáms á lóð þeirra í Kópavogi. Í málinu kröfðust þau bóta vegna skerðingu lóðarréttinda og vegna greiðslu kostnaðar vegna endurnýjunar á byggingarleyfi vegna bílskúrs á lóðinni auk þess sem krafist var greiðslu kostnaðar vegna ágreinings um andlag. Ekki þykir nauðsynlegt að tilgreina frekar efnisatriði dómsins en Hæstiréttur féllst ekki á kröfur M og K í málinu. Eftir að dómur var kveðinn upp sendu M og K erindi til V, en þau eru tryggð með málskostnaðartryggingu í gegnum eina af fjölskyldutryggingum félagsins.

Byggja M og K á því að váttryggingafélagið eigi að greiða þeim bætur vegna málskostnaðar sem á þau féll vegna dómsmálsins. Váttryggingafélagið hefur ekki fallist á greiðslu bóta og vísar til þess að í skilmálum fjölskyldutryggingar komi með skýrum hætti fram í gr. 47.7 sem að váttryggingin bæti ekki málskostnað vegna ágreiningsmála sem varða váttryggðan sem eiganda fasteignar, nema hann hafi fasteignatryggingu hjá félaginu. Þar sem svo sé ekki hafi ekki stofnast réttur til greiðslu bóta úr málskostnaðartryggingu.

Álit.

Í váttryggingarskilmálum fjölskyldutryggingar er ákvæði í gr. 45-47 sem skilgreina gildissvið málskostnaðartryggingarinnar. Afmörkun gildissviðs málskostnaðartryggingarinnar vegna ágreiningsmála vegna fasteigna er í gr. 47.7. Þar kemur með skýrum hætti fram að váttryggingin bæti ekki málskostnað sem varðar váttryggðan sem eiganda fasteignar, nema hann hafi fasteignatryggingu hjá félaginu, hún uppfylli gr. 50 í skilmálunum og nái til þeirrar fasteignar sem ágreiningur snýst um. Orðalag váttryggingaskilmálanna er skýrt hvað þetta varðar. Lóðin í Kópavogi sem var tekin eignarnámi er fasteign í skilningi íslensks réttar og skv. almennum málskilningi. Sjónarmið M og K um að lóðin sem skert var með eignarnáminu sé ekki hluti af brunabótamati og því ekki fasteign þykja ekki eiga við. Það að gera kröfu um bætur fyrir eignarnám fasteignarinnar og ágreiningur vegna þeirrar kröfu varðar því skv. orðanna hljóðan M og K sem eigendur fasteignar. Þar sem ljóst þykir af gögnum málsins að M og K voru ekki með fasteignatryggingu hjá váttryggingafélaginu vegna fasteignarinnar sem tekin var eignarnámi þegar ágreiningur kom upp þykir ekki sýnt að ágreiningur falli innan gildissviðs málskostnaðarliðar fjölskyldutryggingar.

Niðurstaða.

Tjónið er ekki greiðsluskylt úr málskostnaðarlið fjölskyldutryggingar.

Reykjavík 21. apríl 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.